

Kutsal Ruh İsa'yı çöle gönderdi (Markos 1:11-13)

Tanrı her şeye gücü yeten kadir Tanrı'dır. Kadir Tanrı Babamız olduğu için biz her durumda cesur olabiliriz. Yeryüzündeki babamız ne bize yol gösterebilir nede bizi kurtarabilir (Matta 23:9). Çünkü onlar da kendilerin bilmedikleri yoldan yürüyerek sonunda dünyadan ayrıldıkları içindir. Tanrı sonsuz Babamızdır. Bizim Tanrı'nın çocukları olmamız kolayca olmadı. Tanrı Oğlu'nu dünyaya gönderdi ve O'nun çarmıhta kanını dökerek ölmesine izin verdi ve o kanla bizi satın aldı. Vaftiz aracılığıyla İsa Mesih'le birleşmiş olan bizler O'nun içinde Tanrı'nın çocukları olduk (Efesliler 1:3-6).

Dini adamlar ne Tanrı'ya Baba diyebilirler nede Tanrı'ya Baba derler. Ama biz Mesih'in kanına dayanarak O'nun içine girdiğimiz için Tanrı'ya Baba diye çağırabiliriz. Mesih kendi kanıyla bizi satın aldığı için biz Mesih'iniz. Tanrı bize Kutsal Ruh'u göndermesinin amacı bizim Tanrı'nın yaşam ve bereketini almamız içindir (Yuhanna 10:10). Dolayısıyla biz sadece düşünsel olarak Tanrı'ya Baba diye çağırmamalıyız bütün yüreğimizle O'na dayanmalıyız. Kutsal Kitap sürekli bizim Tanrı'yla ilgili bilgiye sahip olmamız değil Tanrı'yı somut bir şekilde tecrübe etmemiz gerektiğini vurgulamaktadır.

Bizim iman ettiğimiz Tanrı Baba Oğul Kutsal Ruh üçlü bir olan Tanrı'dır. Baba Oğul Kutsal Ruh aynı amaç için çalışır ama her birinin görevi farklıdır. Baba tasarlıyor. Her zaman kendi isteğine göre çalışır. Mesela bina yapmak için önce plan gerekir. Aynı şekilde her şey yaratılmadan önce Tanrı'nın isteği vardı ve her şey O'nun isteğine göre oluyor.

Tanrı'nın isteği Tanrı'nın sözü aracılığıyla gösterilmektedir. O söz gerçektir (Yuhanna 17:17). Ama İsa kendisi gerçek olduğunu ilan etti (Yuhanna 14:6). Bu nedenle İsa'ya Söz diyoruz. İsa Baba'nın isteğini yerine getirmek için geldi. O Baba'nın isteğini reddetmeden tamamen itaat ettiği için Baba Tanrı tarafından doğru sayıldı. O'nun ölümü de Baba'nın isteğine göre oldu. Petrus O'nun ölümünü engellerken 'Çekil önümden, Şeytan! Bana engel oluyorsun' (Matta 16:23) diye Tanrı'nın işini düşündü.

Kutsal Ruh da Tanrı'nın isteğine üstün gelmez. Kutsalların zayıflıkları için sözle anlatılmaz iniltilelerle dua ederken de Tanrı'nın isteğine üstün gelmez (Romalıları 8:26). Böylece Baba Oğul Kutsal Ruh hep birlikte bir amaç için etkindir. Dolayısıyla kutsallar için Tanrı'nın isteğini anlayarak ona göre yaşamak her şeyden daha çok önemlidir.

Tanrı İsa Mesih'i dünyaya gönderdi ve imanın temeli olmasını sağladı. kutsalların iman yaşantısını sürdürmeleri sanki İsa Mesih denen temel üzerinde

ev yapmasına benzer. Kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de tahta, ot ya da kamışla inşa edecek. Önemli olan, acaba o ev ateşle sınındığı zaman dayanabilir mi? Bazı insanlar kurtulacaklar ama ateşten geçmiş gibi olacaklar (1.Korintililer 3:10-15). Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başka olduğu gibi, İnsan eti başka, hayvan eti başka, kuş eti başka olduğu gibi dirilişten sonra herkesin görkemi farklı olacağını bilmeliyiz (1.Korintililer 15:39-41). Pavlos ‘Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrı’nın Mesih İsa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum’ diye söyledi. Bunun ne demek olduğunu iyice anlayarak kimse tacımızı elimizden almasın diye ölüm pahasına da olsa sadık kalmalıyız.

Kutsal Ruh İsa Mesih denen temel üzerinde inşa eder. Ve Kutsal Ruh kilise aracılığıyla çalışır. Ve Kutsal Ruh bütün sürüye göz kulak olsun diye gözetmen görevlendirir (Elçilerin işleri 20:28). Ve Kutsal Ruh kilisenin yararı için çeşit çeşit armağanlar ve güçleri verir (1.Korintililer 12:7). Kutsallar ruhsal yaşantısını sürdürmek için mutlaka Ruh’un yardımına ihtiyacı vardır. Her ne kadar Kutsal Yasa’yı iyice yerine getirirse de Tanrı’yı hoşnut edemez. Çünkü benliğe dayanan düşünce her ne kadar güzel görülürse de Tanrı’ya düşmandır (Romalılar 8:6). Her hangi bir kişi olsun Ruh’un aracılığıyla olmadan Mesih’in olamaz, birinci dirilişe katılamaz (Romalılar 8:9-11).

İsa vaftiz olup sudan çıktığında Göklerden, “Sen benim sevgili Oğlum`sun, senden hoşnudum” (Markos 1:11) diyen bir ses duyuldu. İsa’nın Tanrı’nın Oğlu olmasına Tanrı kendisi tanıklık etti. Bir kişinin teolojii araştırarak keşif ettiği değildir. İsa Mesih Tanrı’nın sevdiği Oğlu’dur, hoşnut ettiği kişidir. İlginç olan şu ki Tanrı Oğlu’na güzel bir ortam sağlamadı tersine O’nu çöle gönderdi.

Çöl nasıl bir yerdir? İsrail’in Mısır’dan çıkıp girdiği yer de çöldü. Çölde su yok, kötü hayvanlar var, akrep var, zehirli yılanlar var, soğukluk var, açlık var, sıkıntılar var. İnsanlar için en lanetli bir ortam olabilir. Oradaki yaşam o kadar sıkıntılıydı ki Mısır’dan çıkmış olan İsraililer bile Mısır’a tekrar dönmek istediler. İsa çöle gittiği zaman orada ‘Tanrı’nın sözüne itaat etmesin’ diye ayartmaya çalışan İblis vardı. ama İsa Tanrı’nın sözüne dayandı, sonunda İblis’i yendi.

Kilise İsa’nın bedenidir (Efesliler 1:22). Tanrı’nın sevgili Oğlu İsa Mesih’i çöle göndermiş olan Kutsal Ruh şimdi İsa Mesih’in bedeni olan kiliseyi dünyaya göndermektedir. Biz şunu iyi bilmeliyiz ki, bu dünyadaki kutsalların yaşamı dini yaşantı değil ruhsal savaştır (Efesliler 6:12).

İsa Kutsal Ruh’un yönetiminde çöle gidip İblis’i yendiği gibi bugün kiliseler Ruh’un yönetiminde dünyaya gitmelidir. İblis’in durmadan çalışmakta olduğu dünyada Tanrı’nın isteğini yerine getirmelidir.

Kilise her şeyi dolduranın doluluğudur. Tanrı her şeyi İsa’nın ayakları altına

sererek O'na bağımlı kıldı. O`nu her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi (Efesliler 1:22-23). Dolayısıyla kutsalların yaşamında her şeyi ayakları altına sererek her şeyi dolduranın doluluğunun olması doğal bir şeydir. Kilise İsa'nın kanını içenler ve etini yiyenlerle oluşmaktadır. O zaman "Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedan her içtiğinizde, Rab`bin gelişine dek Rab`bin ölümünü ilan etmiş olursunuz" (1.Korintililer 11:26) diye söylediği gibi kilise mutlaka müjdeyi duyurmalıdır ve can kurtarma işini yapmalıdır. Her hangi bir kişi olsun bu iş için gayret ederse her şeyi dolduranın doluluğu onda olacaktır.

İsa "Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin" (Yuhanna 13:34) diye söyledi. Ve bu yeni buyruğu yerine getirenlere kendisini göstereceğini söyledi (Yuhanna 14:21). Ve İsa 'Sen beni seviyor musun?' diye sorduğunda 'evet' diye cevap veren öğrenciye 'kuzularımı otlat. Koyunlarımı otlat. Koyunlarımı güt. Koyunlarımı otlat' diye buyurdu. Rab'bi seviyorsa kanıtını göstermelidir. Rab`bin bedeni olan kiliseyi bütün yüreğiyle, bütün canıyla, bütün aklıyla ve bütün gücüyle sevmelidir.

20140720 SEMONE